

РЕШЕНИЕ

№ 4516

гр. София, 07.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Христо Минев**

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **2655** по описа за **2020** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма], срещу решение от 05.02.2020г., постановено от Софийския районен съд (СРС), Наказателно отделение, 1-ви състав по нахд № 2303/2019г.

С обжалваното решение съдът е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 6854/19.12.2018г., издадено от заместник - министър на културата, с което на основание чл. 98в, ал. 1, вр. чл. 97, ал. 1 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП) на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 2500.00 лева за нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 5, предл. 3 от ЗАПСП.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на съдебното решение, поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че въззивният съд е достигнал до правни изводи, противоречащи на събраните по делото доказателства. Оспорени са мотивите на СРС за доказаност на установеното нарушение, като касаторът посочва, че са допуснати процесуални нарушения в хода на административното производство, събраните в хода на административнонаказателното производство писмени доказателства обосновават по

несъмнен начин, че [фирма] е сключило договор с носителя на авторските права за процесните три произведения, макар и след извършената проверка. Искане се от съда да отмени съдебното решение и да постанови друго, с което да отмени НП, алтернативно се прави искане за изменение на Решението и НП, като се намали санкцията до предвидения в закона минимум.

Ответникът - Министерство на Културата не изпраща процесуален представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу наказателно постановление. Не са изтекли, както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

За да постанови съдебния акт – предмет на касационен контрол, СРС е установил следната фактическа обстановка:

На 10.07.2018г. на дружеството жалбоподател е съставен АУАН за това, че при извършена проверка на 26.04.2018г. в стопанисван от жалбоподателя обект – ресторант „Къщата на Д.“ в [населено място], [улица], е използвал чрез публично изпълнение на запис три броя музикални записи, подробно описани в АУАН – 1.Н. I Go /lounge mix/ - в изпълнение на J. feat, Т. G., с носител на авторските права С. R., чрез лицензианта си за България –В. Р. Е., член на П., 2. F. Me /C. Mix/ - в изпълнение на J., с носител на авторските права С. R., чрез лицензианта си за България –В. Р. Е., член на П., 3. O. Your H. /C. Mix/ - в изпълнение на J., с носител на авторските права С. R., чрез лицензианта си за България –В. Р. Е., член на П., в нарушение на разпоредбите на ЗавПСП, без необходимото по закон съгласие на носителите на продуцентските права за България - В. Р. Е., като по описания начин е осъществил състава на нарушение по чл.97 ал.1 т.5 пр.3 от ЗавПСП.

Така описаните факти не са оспорени от страните по делото.

Актът е подписан от актосъставителя и двама свидетели и на 10.07.2018г. препис от него е връчен на представляващата дружеството З. Х. Г., която го подписал с отбелязване, че ще подаде писмени възражения в законния за това срок.

Районният съд е потвърдил НП като е приел, че в случая поради доказателствена пълнота, в частност липса на оспорване на констатираното нарушение и представени доказателства за същото, СРС е счел, че е изяснен въпросът за това кой е носителят на авторските права за България за възпроизведените музикални произведения, към момента на тяхното възпроизвеждане.

Решението на СРС е законосъобразно, но неправилно.

На първо място следва да бъде отбелязано, че в АУАН деянието, вменено на дружеството като нарушение е правилно описано и правно квалифицирано. [фирма] преди възпроизвеждане на описаните музикални творби, не е уредило с [фирма] авторските права за публичното изпълнение на оригиналната музика. Правилно е прието, че е осъществено публично възпроизвеждане в нарушение на разпоредбите на

ЗАПСП – без необходимото по закон разрешение на носителя на авторските права, което осъществява състав на нарушение по чл. 97, ал.1, т. 5, предл. 3 от ЗАПСП. Следователно, при ясно описание на установеното поведение и конкретно посочване на нормативните правила, на които последното противоречи, е прието, че е осъществен състав на нарушение по чл. 97, ал.1, т. 5, предл. 3 от ЗАПСП.

Настоящият съдебен състав не споделя изводите на районния съд за определяне размера на наложеното наказание – имуществена санкция в размер на 2500.00лева. Следва да се отбележи, че в процесното НП липсва подробна аргументация на размера на имуществената санкция. По делото не се спори, че след установяване на нарушението е бил сключен съответния договор между [фирма] и [фирма] за процесните възпроизвеждани музикални произведения. Този факт сам по себе си, действително не следва да се счита като изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, което да води до квалифициране на нарушението като маловажен случай, но не следва и да бъде отминаван, без да се отчете по никакъв начин. В хода на административното и съдебното производство не са събрани данни и доказателства за допускани други такива нарушения от страна на [фирма], липсват доказателства и за налагани други наказания на дружеството.

Предвид изложеното и съдът изцяло споделя становището, че целите предвидени в закона могат да се постигнат по отношение на касатора с налагане на минимално предвиденото в закона наказание, а именно „имуществена санкция“ в размер на 2000.00лева.

Вмененото на [фирма] нарушение се изразява в публично ползване, посредством възпроизвеждане на записи на музикални произведения, без необходимото съгласие на автора на изброените произведения, представляван от организацията за колективно управление на авторски права – [фирма]. Нормата на чл. 58, ал. 1 ЗАПСП предписва, че съгласието за публично изпълнение на живо и чрез запис, за излъчване по безжичен път или предаване и препредаване по кабел на музикални или литературни произведения, които са били вече разгласени, се дава предварително и писмено от автора или упълномощена от него организация за колективно управление на авторските права, която договаря, събира и изплаща дължимите възнаграждения. А според чл. 62, ал. 2 от ЗАПСП авторите на музиката, на диалога, на вече съществуващата литературна творба, по която е създадено аудио-визуалното произведение, на сценографията, на костюмите, както и на други произведения, включени в него, запазват авторското си право върху своите произведения. В процесния случай по несъмнен начин е установено, че дружеството – ползвател не е изискало съгласие за излъчване на музикалните произведения от автора или от представляващата го организация, с което е осъществен съставът на нарушение по чл. 97, ал.1, т. 5, предл. 3 от ЗАПСП. Последната разпоредба предвижда ангажиране на административнонаказателната отговорност на физическите и юридическите лица, които организират публично изпълнение на живо или чрез запис на произведения, на записани изпълнения, на звукозаписи, на записи на филм или друго аудио-визуално произведение или на части от тях, както и на радио - или телевизионна програма или на част от нея.

С оглед гореизложеното, обжалваното решение следва да бъде отменено.

Пределите на имуществената санкция по чл. 97, ал. 1 ЗАПСП за юридически лица е в размер от 2 000.00лв., до 20 000.00лв. В НП не са изложени съображения за определяне размера на наложената имуществена санкция над законовия минимум и не

са изследвани релевантните обстоятелства съобразно изискването на чл. 27, ал. 2 ЗАНН. Поради това и като съобрази изложените в НП обстоятелства съдът приема, че имуществената санкция следва да бъде определена съобразно определения в чл. 97, ал. 1 ЗАПСП минимален размер. Поради това НП следва да бъде изменено, като наложената имуществената санкция следва да бъде определена в размер на 2 000 лева. Воден от горното, Административен съд София-град, XVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 05.02.2020г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав по нахд №2303/2019г.

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 6854/19.12.2018г., издадено от заместник - министър на културата, с което на основание чл. 98в, ал. 1, вр. чл. 97, ал. 1 от Закона за авторското право и сродните му права, на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2500,00 лева за нарушение на чл. 97, ал. 1, т. 5, предл. 3 от Закона за авторското право и сродните му права, като намалява размера на имуществената санкция на 2 000 лева.

Решението окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.